

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Кафедра кримінально-правових дисциплін

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан юридичного факультету

_____ Віталій СЕРЬОГІН

« _____ » _____ 2024 р.

Робоча програма навчальної дисципліни

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ**

за напрямом підготовки

**«Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза;
оперативно-розшукова діяльність»**

рівень вищої освіти	третій (освітньо-науковий) рівень
галузь знань	08 Право
спеціальність	081 Право
освітньо-наукова програма	підготовки доктора філософії (PhD)
вид дисципліни	професійна за вибором
факультет	юридичний

2024/2025 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження Вченою радою юридичного факультету
протокол № 1 від “28” серпня 2024 року

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ: Бондаренко О.О., кандидат юридичних наук, доцент, доцент
кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету ХНУ імені
В.Н. Каразіна.

Програму схвалено на засіданні кафедри
кримінально-правових дисциплін

протокол № 1 від “26” серпня 2024 року

В.о. завідувача кафедри кримінально-
правових дисциплін

_____ Гліб РИБАЛКО

Програму погоджено з гарантом освітньої наукової програми Право

Гарант освітньої наукової програми

_____ Тетяна КАГАНОВСЬКА

Програму погоджено науково-методичною комісією юридичного факультету

протокол № 1 від “28” серпня 2024 року

Голова науково-методичної комісії
юридичного факультету

_____ Ганна ЗУБЕНКО

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні» за напрямом «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» складена відповідно до освітньої наукової програми підготовки доктора філософії (PhD) спеціальності 081 Право.

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни є формування в аспірантів уявлення про сучасний стан правового регулювання процесу доказування в кримінальному провадженні та коло актуальних теоретичних і практичних проблем його здійснення уповноваженими суб'єктами кримінального судочинства.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є формування таких компетентностей: здатність розв'язувати комплексні задачі та проблеми в галузі права, здійснювати в цій галузі дослідницько-інноваційну діяльність, що передбачає глибоке осмислення наявних знань, створення нових цілісних знань, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, практичне впровадження отриманих результатів (**інтегральна**); готовність до виконання посадових обов'язків із забезпечення законності й правопорядку, безпеки особистості, суспільства, держави (**ФК 7.1**); здатність брати участь у проведенні юридичної експертизи проектів нормативно-правових актів, у тому числі з метою виявлення в них положень, що сприяють створенню умов для прояву корупції, давати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності (**ФК 7.5**).

1.3. Кількість кредитів – 5.

1.4. Загальна кількість годин – 150.

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
Професійна за вибором	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
2-й	2-й
Семестр	
3-й	3-й
Лекції	
16 год.	6 год.
Семінарські заняття	
16 год.	4 год.
Самостійна робота	
118 год.	140 год.
Індивідуальні завдання	
-	

1.6. Заплановані результати навчання:

Згідно з вимогами освітньо-наукової програми, в результаті вивчення дисципліни «Актуальні питання доказування в кримінальному провадженні» (за напрямом «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність») аспіранти мають досягти таких програмних результатів:

ПРН 2. Знати систему національного права, методи і зміст правового регулювання у різних галузях національного права;

ПРН 7. Аналізувати зарубіжний досвід правового регулювання у відповідній сфері;

ПРН 8. Знати систему вищої освіти в Україні, специфіку професійно-педагогічної діяльності викладача вищої школи; використовувати законодавче та нормативно-правове забезпечення вищої освіти, сучасні засоби і технології організації та здійснення освітнього процесу, різноманітні аспекти виховної роботи зі студентами, інноваційні методи навчання. Критично оцінювати власні наукові розробки при впровадженні у навчальний процес;

ПРН 18. Відбирати, порівнювати, співставляти необхідну інформацію і фактичний матеріал для підготовки та проведення дослідження відповідно до поставленої мети та визначених завдань.

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Тема 1. Фундаментальні положення теорії доказів у кримінальному провадженні

Історія становлення і розвитку теорії доказів у вітчизняній науці кримінального процесу. Сучасна кримінальна процесуальна доктрина і теорія доказів. Методологічні основи теорії доказів у кримінальному провадженні. Проблема істини в кримінальному процесуальному доказуванні. Завдання кримінального провадження і доказове право.

Мета, предмет і межі доказування в кримінальному провадженні. Предмет доказування в особливих порядках кримінального провадження. Співвідношення предмета і меж кримінального процесуального доказування. Обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні. Етичні основи доказування в кримінальному провадженні. Світові тенденції розвитку доказового права в кримінальному процесі.

Тема 2. Основні постулати вчення про докази в кримінальному провадженні

Сучасні наукові підходи до визначення поняття доказів у кримінальному провадженні. Властивості доказів у кримінальному процесі. Належність доказів. Допустимість доказів. Сучасна кримінальна процесуальна доктрина про критерії допустимості доказів. Недопустимість доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного, обвинуваченого. Недопустимість доказів, отриманих у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави. Процесуальний порядок визнання доказів недопустимими. Значення рішень інших судів у питаннях допустимості доказів. Достовірність і достатність доказів. Класифікація доказів, її теоретичне і практичне значення. Поняття та види джерел доказів, їх загальна характеристика. Співвідношення понять «докази» та «джерела доказів» у кримінальному процесі.

Поняття та класифікація суб'єктів доказування в кримінальному провадженні. Тягар доказування в кримінальному процесі. Специфіка доказування, здійснюваного сторонами обвинувачення і захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Роль суду (судді), слідчого судді в доказуванні.

Тема 3. Структура процесу доказування в кримінальному провадженні

Сучасна кримінальна процесуальна доктрина про поняття та зміст процесу доказування в кримінальному провадженні. Поняття та структура процесу доказування в гносеологічному аспекті. Збирання (формування) доказів як елемент процесу доказування в гносеологічному аспекті. Процесуальні способи збирання доказів у кримінальному провадженні стороною обвинувачення. Особливості збирання доказів стороною захисту,

потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Збирання доказів у кримінальному провадженні на території іноземної держави в результаті здійснення міжнародного співробітництва. Перевірка доказів як елемент процесу доказування в гносеологічному аспекті. Способи перевірки доказів у кримінальному провадженні. Оцінка доказів як елемент процесу доказування в гносеологічному аспекті. Основні положення оцінки доказів у кримінальному провадженні. Поняття та структура процесу доказування у формально-логічному аспекті. Особливості процесу доказування в окремих стадіях кримінального провадження.

Тема 4. Актуальні питання використання окремих видів доказів у кримінальному процесуальному доказуванні

Сучасна кримінальна процесуальна доктрина про види джерел доказів у кримінальному провадженні. Поняття та види показань як джерел доказів у кримінальному провадженні. Процесуальні способи отримання показань у кримінальному провадженні. Процесуальна природа пояснень, отриманих від учасників кримінального процесу та інших осіб сторонами, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Показання свідка, особливості їх перевірки, оцінки та використання в процесі доказування. Процесуальні способи з'ясування достовірності показань свідка. Особливості використання в процесі доказування показань, у яких висловлено думку або висновок, що ґрунтуються на спеціальних знаннях. Показання з чужих слів та можливості їх використання в кримінальному процесуальному доказуванні. Показання підозрюваного, обвинуваченого, їх види. Особливості перевірки й оцінки показань підозрюваного, обвинуваченого та використання їх в процесі доказування. Показання потерпілого, особливості їх перевірки, оцінки та використання в процесі доказування. Показання експерта, особливості їх перевірки, оцінки та використання в процесі доказування.

Поняття та види речових доказів у кримінальному провадженні. Процесуальний порядок приєднання матеріальних об'єктів до кримінального провадження як речових доказів. Особливості перевірки й оцінки речових доказів та використання їх у кримінальному процесуальному доказуванні. Документи як джерело доказів, їх види. Процесуальний порядок приєднання документів до кримінального провадження. Особливості використання в процесі доказування документів, зібраних з дотриманням вимог Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність». Процесуальний порядок зберігання речових доказів і документів. Порядок вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів.

Висновок експерта як джерело доказів у кримінальному провадженні. Зміст висновку експерта. Співвідношення висновку і показань експерта. Особливості перевірки й оцінки висновку експерта та використання його у кримінальному процесуальному доказуванні.

Застосування спеціальних знань і технічних засобів суб'єктами кримінального провадження під час збирання та перевірки доказів. Використання науково-технічних досягнень у кримінальному процесуальному доказуванні.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
л		с	лаб.	інд.	с. р.	л		с	лаб.	інд.	с. р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Тема 1. Фундаментальні положення теорії доказів у кримінальному провадженні	38	4	4			30	39	2	2			35
Тема 2. Основні постулати вчення про докази в кримінальному провадженні	38	4	4			30	37	2	-			35
Тема 3. Структура процесу доказування в кримінальному провадженні	38	4	4			30	37	2	-			35
Тема 4. Актуальні питання використання окремих видів доказів у кримінальному процесуальному доказуванні	36	4	4			28	37	-	2			35
Усього годин	150	16	16			118	150	6	4			140

4. Теми семінарських занять

Для аспірантів денної форми навчання

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Фундаментальні положення теорії доказів у кримінальному провадженні	4
2.	Основні постулати вчення про докази в кримінальному провадженні	4
3.	Структура процесу доказування в кримінальному провадженні	4
4.	Актуальні питання використання окремих видів доказів у кримінальному процесуальному доказуванні	4
Разом		16

Для аспірантів заочної форми навчання

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Фундаментальні положення теорії доказів у кримінальному провадженні	2
2.	Актуальні питання використання окремих видів доказів у кримінальному процесуальному доказуванні	2
Разом		4

5. Завдання для самостійної роботи

Для аспірантів денної форми навчання

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Фундаментальні положення теорії доказів у кримінальному провадженні	30
2.	Основні постулати вчення про докази в кримінальному провадженні	30
3.	Структура процесу доказування в кримінальному провадженні	30
4.	Актуальні питання використання окремих видів доказів у кримінальному процесуальному доказуванні	28
Разом		118

Для аспірантів заочної форми навчання

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Фундаментальні положення теорії доказів у кримінальному провадженні	35
2.	Основні постулати вчення про докази в кримінальному провадженні	35
3.	Структура процесу доказування в кримінальному провадженні	35
4.	Актуальні питання використання окремих видів доказів у кримінальному процесуальному доказуванні	35
Разом		140

6. Індивідуальні завдання

Індивідуальні завдання навчальним планом не передбачено.

7. Методи навчання

Лекція – основний вид навчальних занять, призначених для викладення теоретичного матеріалу. Лекції є елементом курсу лекцій, що охоплює основний теоретичний матеріал навчальної дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні». Всі лекції є інформаційними (тематичними).

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення лекцій з дисципліни буде проводитися виключно у онлайн режимі. При цьому застосовується комбінована форма спілкування з лектора аудиторією, яка включає ознайомлення студентами з навчальним контентом (відеозаписом окремих навчальних питань, розміщеним на платформі Youtube або викладених лектором в режимі відеоконференції ZOOM (до 60 хв.) та подальше обговорення (до 20 хв.) матеріалу студентами з викладачем (лектором) в режимі реального часу із застосуванням платформи для відеоконференцій ZOOM. Здійснюється супровід навчального контенту навчальними презентаційними матеріалами та питаннями для самоперевірки із використанням веб-сервісу Google Classroom.

Семінарське заняття – вид навчального заняття, на якому викладач організує дискусію з попередньо визначених проблем (як правило, в межах плану заняття). На кожному семінарському занятті викладач оцінює підготовлені студентами виступи, активність в дискусії, вміння формулювати та відстоювати свою позицію та ін.

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення семінарських занять з дисципліни може

проводитись або у онлайн режимі із використанням веб-сервісу Google Classroom та платформи для відеоконференцій ZOOM, або в аудиторії.

Рекомендується певний порядок підготовки до семінарського заняття: ознайомитися з питаннями, які заплановано розглянути на даному занятті; звернутися до конспекту лекцій, вказівок лектора щодо особливостей вивчення теми; опрацювати основні положення кримінального законодавства, які стосуються теми, рекомендовану для вивчення літературу, законспектувати окремі положення, що стосуються питань теми; засвоїти поняття, які є основними (опорними) для цієї теми; продумати кожне питання, яке вноситься на обговорення, план відповіді.

Колоквіум – вид навчальної роботи, що передбачає з'ясування рівня засвоєння студентами знань, оволодіння вміннями й навичками з окремої теми чи розділу. На колоквіумі науково-педагогічний працівник опитує групу студентів (орієнтуючись на ключові слова теми) і в процесі співбесіди з'ясовує рівень засвоєння матеріалу.

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення колоквіумів з дисципліни може проводитись або у онлайн режимі із використанням веб-сервісу Google Classroom та платформи для відеоконференцій ZOOM, або в аудиторії.

Консультація – форма навчального заняття, при якій студент отримує від науково-педагогічного працівника відповіді на конкретні питання або пояснення окремих теоретичних положень чи їх практичного використання. Окрім того, під час консультацій студенти відпрацьовують аудиторні заняття, на яких вони були відсутні.

Консультація є формою індивідуального (асинхронного) спілкування студента й викладача.

З урахуванням можливої змішаної або дистанційної форм навчання у 2024/2025 навчальному році організація та проведення консультацій з дисципліни може проводитись або у онлайн режимі із використанням веб-сервісу Google Classroom та платформи для відеоконференцій ZOOM, або в аудиторії.

Самостійна робота студентів, письмові завдання.

Самостійна робота студента є основним засобом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час. Самостійна робота студента включає: опрацювання навчального матеріалу, виконання індивідуальних завдань, науково-дослідну роботу.

Самостійна робота забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення конкретної навчальної дисципліни (підручник, навчальні та методичні посібники, конспект лекцій, робочі зошити, рекомендована відповідна наукова та фахова монографічна і періодична література).

Навчальний матеріал з дисципліни, передбачений для засвоєння студентом у процесі самостійної поза аудиторної роботи, вноситься на підсумковий контроль разом з навчальним матеріалом, що вивчався при проведенні аудиторних навчальних занять.

8. Методи контролю

Контрольні заходи є необхідним елементом зворотного зв'язку у процесі навчання. Вони визначають відповідність рівня набутих здобувачами вищої освіти знань, умінь та навичок вимогам нормативних документів щодо вищої освіти.

За рівнем контролю результатів навчання розрізняють: самоконтроль, кафедральний, факультетський (інститутський) та ректорський контроль.

Самоконтроль призначений для самооцінки здобувачами вищої освіти якості засвоєння навчального матеріалу з конкретної дисципліни (розділу, теми). З цією метою в навчальних посібниках для кожної теми (розділу), а також у методичних розробках з лабораторних робіт передбачаються питання для самоконтролю.

Кафедральний контроль проводиться з метою оцінки рівня підготовки здобувачами вищої освіти з дисципліни на різних етапах її вивчення, як правило, науково-

педагогічними працівниками даної дисципліни і здійснюється у вигляді вхідного, поточного та підсумкового семестрового контролю.

Факультетський (інститутський) та ректорський контроль є різними рівнями зовнішнього контролю, призначеного для оцінки досягнення здобувачами базових результатів навчання, передбачених освітньою програмою, розробки пропозицій щодо оновлення освітніх програм, навчальних планів, робочих програм навчальних дисциплін, оновлення засобів діагностики результатів навчання тощо, порівняння ефективності навчання здобувачів.

Факультетський (інститутський) та ректорський контроль, на відміну від кафедрального, є відтермінованим контролем.

Факультетський (інститутський) та ректорський контроль проводиться у формі контрольних робіт, які виконуються письмово або з використанням комп'ютерних технологій і, як правило, за тестовими технологіями.

Під час вивчення навчальної дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні» використовуються такі види контролю результатів навчання: поточний протягом семестру, підсумковий семестровий, відстрочений контроль.

Поточний контроль проводиться науково-педагогічними працівниками на всіх видах аудиторних занять протягом семестру. Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування або письмового контролю на семінарських заняттях, лекціях, у формі колоквиуму, виступів здобувачів вищої освіти при обговоренні питань на семінарських заняттях, у формі комп'ютерного тестування тощо. Конкретні форми проведення поточного контролю та схема нарахування балів визначаються робочою програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий семестровий контроль визначає ступінь досягнення здобувачами вищої освіти запланованих результатів навчання, що визначені робочою програмою навчальної дисципліни.

Відтермінований контроль, або контроль збереження знань, проводиться через деякий час після вивчення дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні». Цей вид контролю не впливає на оцінку результатів навчання здобувача і проводиться вибірково для вивчення стійкості засвоєних знань здобувачами, контролю якості освітнього процесу та удосконалення критеріїв оцінювання навчальних здобутків здобувачів.

Підсумковий семестровий контроль проводиться з навчальної дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні» відповідно до навчальних планів і робочих навчальних планів. Підсумковий семестровий контроль визначає ступінь досягнення здобувачами вищої освіти запланованих результатів навчання, що визначені робочою програмою навчальної дисципліни.

Оцінкою підсумкового семестрового контролю є сума балів, набраних здобувачем вищої освіти протягом семестру при виконанні контрольних заходів, передбачених програмою навчальної дисципліни та балів, набраних ним при складанні семестрового екзамену. Максимальна сума балів, яку може набрати здобувач вищої освіти при підсумковому семестровому контролі, складає 100.

Оцінка підсумкового контролю з навчальної дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні» виставляється за чотирирівневою шкалою оцінювання – оцінки «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно».

До складання семестрового екзамену максимальна сума балів, які здобувач вищої освіти може набрати протягом семестру, дорівнює 60, а максимальна сума балів семестрового екзамену – 40. Загальна кількість балів за роботу протягом семестру округлюється до найближчого цілого числа. Здобувачі вищої освіти мають бути ознайомлені з набраними ними балами до початку екзаменаційної сесії.

Семестрові экзамени проводяться в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом. Результати складання семестрових екзаменів оцінюються цілим числом балів. Семестрові екзамени проводяться під час екзаменаційних сесій. Розклад екзаменаційних сесій доводиться до науково-педагогічних працівників і здобувачів вищої освіти не пізніше, ніж за місяць до початку сесії. Семестровий екзамен з навчальної дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні» проводиться в письмовій формі.

Здобувач вищої освіти повинен бути ознайомлений із результатами своєї екзаменаційної письмової роботи не пізніше, ніж через п'ять робочих днів після її написання. Здобувач вищої освіти має право ознайомитися з перевіреною роботою й одержати пояснення щодо отриманої оцінки.

У разі незгоди з оцінкою здобувач вищої освіти має право подати в день оголошення оцінки або наступний робочий день завідувачу кафедри письмову апеляцію, вказавши конкретні причини незгоди з оцінкою. Завідувач кафедри разом з екзаменатором, залучаючи, за необхідності, інших фахівців, протягом трьох днів розглядає апеляцію і в усній формі сповіщає здобувача вищої освіти про результати розгляду.

Результати підсумкового семестрового контролю з навчальної дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні» вносяться науково-педагогічним працівником у відомість обліку успішності; працівники деканату роблять відповідну позначку в індивідуальному навчальному плані здобувача вищої освіти.

Якщо здобувач вищої освіти без поважної причини не з'явився на семестровий екзамен, приймання екзамену проводиться після екзаменаційної сесії комісією, яка створюється наказом ректора за поданням декана факультету. Склад комісії включає не менше п'яти осіб, обов'язковим є включення керівника (заступник керівника) Студентської ради факультету, керівника (представника) профспілкової організації студентів факультету.

Якщо результати здобувача вищої освіти за певним видом навчальної діяльності сумарно оцінені менше ніж 50 балами, він має право до закінчення екзаменаційної сесії повторно скласти семестровий екзамен.

Повторне складання семестрового екзамену допускається не більше трьох разів. Перші два рази – науково-педагогічному працівнику, при третьому перескладанні – комісії, яка створюється наказом ректора за поданням декана факультету. Оцінка комісії є остаточною.

Результати підсумкового семестрового контролю зберігаються на кафедрі протягом календарного року. З цими матеріалами можуть бути ознайомлені ректор, проректори, начальник Управління якості освіти, директори Навчальних центрів організації освітнього процесу, менеджменту якості та моніторингу освітнього процесу, методичної роботи, декан факультету.

Результати семестрового контролю обговорюються на засіданнях кафедр, ректорату, вчених рад факультетів та вченої ради університету і є одним із важливих чинників управління якістю освітнього процесу в університеті.

Питання, що виносяться на складання підсумкового контролю

1. Історія становлення і розвитку теорії доказів у вітчизняній науці кримінального процесу.
2. Сучасна кримінальна процесуальна доктрина і теорія доказів.
3. Методологічні основи теорії доказів у кримінальному провадженні.
4. Проблема істини в кримінальному процесуальному доказуванні.
5. Завдання кримінального провадження і доказове право.
6. Мета, предмет і межі доказування у кримінальному провадженні.
7. Предмет доказування в особливих порядках кримінального провадження.

8. Співвідношення предмета і меж кримінального процесуального доказування.
9. Обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні.
10. Етичні основи доказування в кримінальному провадженні.
11. Світові тенденції розвитку доказового права в кримінальному процесі.
12. Сучасні наукові підходи до визначення поняття доказів у кримінальному провадженні.
13. Властивості доказів у кримінальному процесі.
14. Належність і допустимість доказів. Сучасна кримінальна процесуальна доктрина про критерії допустимості доказів.
15. Недопустимість доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини.
16. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного, обвинуваченого.
17. Процесуальний порядок визнання доказів недопустимими. Значення рішень інших судів у питаннях допустимості доказів.
18. Достовірність і достатність доказів.
19. Класифікація доказів, її теоретичне і практичне значення.
20. Поняття та види джерел доказів, їх загальна характеристика. Співвідношення понять «докази» та «джерела доказів» у кримінальному процесі.
21. Поняття та класифікація суб'єктів доказування в кримінальному провадженні. Тягар доказування в кримінальному процесі.
22. Специфіка доказування, здійснюваного сторонами обвинувачення і захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.
23. Роль суду (судді), слідчого судді в доказуванні.
24. Сучасна кримінальна процесуальна доктрина про поняття та зміст процесу доказування в кримінальному провадженні.
25. Поняття та структура процесу доказування в гносеологічному аспекті.
26. Збирання (формування) доказів як елемент процесу доказування в гносеологічному аспекті.
27. Процесуальні способи збирання доказів у кримінальному провадженні стороною обвинувачення.
28. Особливості збирання доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.
29. Збирання доказів у кримінальному провадженні на території іноземної держави в результаті здійснення міжнародного співробітництва.
30. Перевірка доказів як елемент процесу доказування в гносеологічному аспекті.
31. Способи перевірки доказів у кримінальному провадженні.
32. Оцінка доказів як елемент процесу доказування в гносеологічному аспекті.
33. Основні положення оцінки доказів у кримінальному провадженні.
34. Поняття та структура процесу доказування у формально-логічному аспекті.
35. Особливості процесу доказування в окремих стадіях кримінального провадження.
36. Сучасна кримінальна процесуальна доктрина про види джерел доказів у кримінальному провадженні.
37. Поняття та види показань як джерел доказів у кримінальному провадженні.
38. Процесуальні способи отримання показань у кримінальному провадженні.
39. Процесуальна природа поясень, отриманих від учасників кримінального процесу та інших осіб сторонами, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.
40. Показання свідка, особливості їх перевірки, оцінки та використання в процесі доказування.
41. Процесуальні способи з'ясування достовірності показань свідка.

42. Особливості використання в процесі доказування показань, у яких висловлено думку або висновок, що ґрунтуються на спеціальних знаннях.
43. Показання з чужих слів та можливості їх використання в кримінальному процесуальному доказуванні.
44. Показання підозрюваного, обвинуваченого, їх види.
45. Особливості перевірки й оцінки показань підозрюваного, обвинуваченого та використання їх в процесі доказування.
46. Показання потерпілого, особливості їх перевірки, оцінки та використання в процесі доказування.
47. Показання експерта, особливості їх перевірки, оцінки та використання в процесі доказування.
48. Поняття та види речових доказів у кримінальному провадженні.
49. Процесуальний порядок приєднання матеріальних об'єктів до кримінального провадження як речових доказів.
50. Особливості перевірки й оцінки речових доказів та використання їх у кримінальному процесуальному доказуванні.
51. Документи як джерело доказів, їх види.
52. Процесуальний порядок приєднання документів до кримінального провадження.
53. Особливості використання в процесі доказування документів, зібраних з дотриманням вимог Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність».
54. Процесуальний порядок зберігання речових доказів і документів.
55. Порядок вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів.
56. Висновок експерта як джерело доказів у кримінальному провадженні. Зміст висновку експерта.
57. Співвідношення висновку і показань експерта.
58. Особливості перевірки й оцінки висновку експерта та використання його у кримінальному процесуальному доказуванні.
59. Застосування спеціальних знань і технічних засобів суб'єктами кримінального провадження під час збирання та перевірки доказів.
60. Використання науково-технічних досягнень у кримінальному процесуальному доказуванні.

9. Схема нарахування балів

Поточний контроль, самостійна робота, індивідуальні завдання					Екзамен	Сума
T1	T2	T3	T4	Разом		
15	15	15	15	60	40	100

Критерії оцінювання навчальних досягнень

Підсумкова оцінка знань здобувачів з дисципліни «Актуальні питання доказування у кримінальному провадженні» виставляється з урахуванням таких критеріїв.

Оцінки «відмінно» (90–100 балів) заслуговує здобувач, який міцно засвоїв теоретичний матеріал, глибоко і всебічно знає зміст навчальної дисципліни, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок.

Оцінки «добре» (70–89 балів) заслуговує здобувач, який твердо засвоїв теоретичний матеріал, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; має практичні навички, висловлює свої

міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при аналізі практичного.

Оцінки «задовільно» (50–69 балів) заслуговує здобувач, який в основному опанував теоретичними знаннями навчальної дисципліни, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю.

Оцінка «незадовільно» (1–49 балів) виставляється здобувачу, який не опанував навчальний матеріал дисципліни, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі; відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Шкала оцінювання

Відповідно до кількості набраних балів оцінки за шкалою університету виставляються за такою системою:

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка
90 – 100	відмінно
70–89	добре
50–69	задовільно
1–49	незадовільно

10. Рекомендована література

Основна

1. Кримінальний процес : підручник / О. В. Капліна, О. Г. Шило, В. М. Трофименко та ін.; за заг. ред. О. В. Капліної, О. Г. Шило. Харків : Право, 2019. 584 с.
2. Кримінальний процес : підручник / За заг. ред. В. В. Коваленка, Л. Д. Удалової, Д. П. Письменного. – К. : «Центр учбової літератури», 2013. – 544 с.
3. Лобойко Л. М. Кримінальний процес : Підручник. – К. : Істина, 2014. – 432 с.
4. Лобойко Л. М., Банчук О. А. Кримінальний процес: Навчальний посібник. – К.: Ваїте, 2014. – 280 с.
5. Молдован А. В., Мельник С. М. Кримінальний процес України: Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2013. – 368 с.
6. Новий Кримінальний процесуальний кодекс України: коментарі, роз'яснення, документи / відп. ред. В. С. Ковальський. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 408 с.
7. 35 неформальних практик у кримінальному судочинстві України / О. А. Банчук, І. О. Дмитрієва, Л. М. Лобойко, З. М. Саїдова. – К. : «Арт-Дизайн», 2014. – 48 с.
8. Коваленко Є. Г. Наукові засади кримінально-процесуального доказування : монографія. – К. : Юрінком Інтер, 2011. – 448 с.
9. Докази і доказування у кримінальному процесі. Науково-практичний посібник. – К.: КНТ, Видавець Фурса С. Я., 2006. – 272 с.
10. А. В. Молдован, В. А. Савченко, Т. В. Садова. Кримінальний процес: Україна, ФРН, США. Навчальний посібник. – К.: Алерта, 2013. – 336 с.

11. Толочко О. Гуманізація доказування у кримінальному провадженні / О. Толочко // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2014. – № 4. – С. 187–196.
12. Вапнярчук В. В. Загальна характеристика предмета кримінально-процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. – 2013. – 3(74). – С. 238–248.
13. Вапнярчук В.В. Мотив кримінального процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Кримінальний процес і криміналістика. – 2015. – С.82–87.
14. Вапнярчук В.В. Стандарт кримінального процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. – 2015. – 1(80). – С. 100–112.
15. Вапнярчук В.В. Суб'єкти кримінального процесуального доказування / В.В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. – 2014. – 1(76). – С. 160–168.
16. Дєєв М. В. Кримінально-процесуальне доказування та його елементи / М. В. Дєєв // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: юридичні науки. – 2015. – Випуск 3-2. Т. 2. – С. 212–215.
17. Крикунов О. В. Предмет доказування у кримінальному процесі крізь призму судового та доктринального тлумачення / О.В. Крикунов // Держава і право. Юридичні і політичні науки. – Випуск 50. – С. 523–529.
18. Ліщенко В. М. Поняття доказів у кримінальному процесі / В. М. Ліщенко // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2012. – №2 (6). – С. 1–17.
19. Тютюнник В. В. Очевидна недопустимість доказу як критерій здійснення окремої судової процедури визнання доказу недопустимим під час кримінального провадження / В. В. Тютюнник // Науковий вісник Ужгородського національного університету : Серія: Право / гол. ред. Ю.М. Бисага. – Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2014. – Вип. 28. Т. 3. – С. 137–140.
20. Ткачук О. М. Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси: постатейний показник правових позицій Верховного Суду – Великої Палати та Касаційного кримінального суду (практика 2018 року) / О. М. Ткачук. – Харків : Право, 2019. – 252 с.
21. Кримінальний процесуальний кодекс України з постатейними матеріалами практики Європейського суду з прав людини / [А. В. Столітній, Ю. Г. Севрук, О. В. Сапін та ін.] ; за ред. А. В. Столітнього. – 2-ге вид., перероб. та допов. – Харків : Право, 2019. – 952 с.

Допоміжна

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: структурно-логічні схеми і таблиці, типові бланки та зразки процесуальних документів : науково-практичний посібник / [авт. кол.: Андрєєв Р. Г., Блажівський Є. М., Гошовський М. І. та ін.]. – К. : Алерта, 2012. – 736 с.
2. Збірник зразків процесуальних документів (досудове розслідування): Науково-практичний посібник / [Авторський колектив: Бабіков О. П., Жицький Є. О., Захуцький А. В., Леженіна Л. М., Мартиш Я. І., Олейніков Д. О., Соколкін В. Л., Федосєєв В. В., Членов М. В.] – Х. : Оберіг, 2014. – 600 с.
3. Литвин О.В. Активність суду у доказуванні (стадія судового розгляду) / О. В. Литвин // «Молодий вчений». Юридичні науки. – 2015. – 2(17). – С. 795–798.
4. Пшенічко С. О. Деякі аспекти доказування в діяльності слідчого судді під час розгляду та вирішення справ / С.О. Пшенічко // Актуальні проблеми держави і права. – 2013. – С. 336–342.
5. Гловюк І. В. Тимчасовий доступ до речей і документів як захід забезпечення кримінального провадження, спрямований на збирання та перевірку доказів / І.В. Гловюк // Порівняльно-аналітичне право. – 2013. – №3-2. – С. 293–297.

6. Климчук М. П., Марко С. І. Інформаційна цінність висновку експерта, як джерела доказів у кримінальній справі / М. П. Климчук, С. І. Марко // «Правова інформатика». – 2011. – № 3-4(31). – С. 81–88.

7. Трофименко В. М. Особливості участі захисника в доказуванні в кримінальному провадженні: деякі теоретико-прикладні аспекти / В. М. Трофименко // Науковий вісник Ужгородського національного університету : серія: Право / голов. ред. Ю.М. Бисага. – Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2015. – Вип. 33. Т. 2. – С. 165–168.

8. Солоніна О.П. Презумція недоведеності факту при порушенні процесуальної форми доказування / О.П. Солоніна // Часопис Академії адвокатури України. – 2012. – №2. – С. 1–8.

9. Гловюк І. В. Участь потерпілого у кримінально-процесуальному доказуванні: деякі питання / І. В. Гловюк // Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія». – 2014. – Вип. 1. – С. 135–145.

10. Гловюк І. В. Презумпції й тягар доказування у розгляді слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження / І. В. Гловюк // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 2(6). – С. 84–89.

11. Крушинський С.А. Проблеми подання доказів у стадії підготовчого провадження в суді першої інстанції / С.А. Крушинський // «Молодий вчений». Юридичні науки. – 2015. – 2(17). – С. 787–790.

12. Вапнярчук В. В. Сутність категорії «тягар доказування» у кримінальному провадженні України / В. В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. – 2014. – 2(77). – С. 145–155.

13. Вапнярчук В. В. Щодо поняття доказів у кримінальному провадженні / В. В. Вапнярчук // Науковий вісник Ужгородського національного університету: серія: Право / голов. ред. Ю.М. Бисага. – Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2015. – Вип. 32. Т. 3. – С. 114–117.

14. Трофименко В. М. Теоретичні та правові основи диференціації процесуальної форми у кримінальному судочинстві : монографія / В. М. Трофименко. – Х. : ТОВ «Оберіг», 2016. – 304 с.

15. Лобойко Л. М. Наукові висновки для Верховного Суду України з питань неоднакового застосування норм кримінального та кримінального процесуального права (2011-2017 роки) : довідково-практичне видання. – Х. : ФОП Здоровий Я. О. «Оперативна поліграфія», 2017. – 256 с.

16. Вапнярчук В. В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування : монографія / В. В. Вапнярчук. – Х. : Юрайт, 2017. – 408 с.

17. Моторигіна М. Г. Сторона захисту в судовому провадженні у першій інстанції : монографія / М. Г. Моторигіна ; за наук. ред. д.ю.н., проф. О. В. Капліної. – Харків : Оберіг, 2018. – 306 с.

18. Нестор Н. В. Запровадження медіації в кримінальному процесі України: проблеми теорії та практики / Н. В. Нестор. – К. : Алерта, 2018. – 182 с.

19. Молдован В. В., Молдован А. В. Слідчі (розшукові) дії : навчально-практичний посібник. К. : Алерта, 2019. 310 с.

11. Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення

1. Старенький О.С. Щодо визначення поняття меж доказування в кримінальному провадженні [Електронний ресурс] / О. С. Старенький. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Сер.: Право. – 2014. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Choasp_2014_1_17.

2. Баганець О. Вплив деяких правових презумпцій на предмет доказування у кримінальному провадженні [Електронний ресурс] / О. Баганець // Юридична Україна. – 2013. – №10. – С. 88–92. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urykr_2014_1_11.
3. Мельник О. В. Інститут доказування у кримінальних провадженнях про діяння неосудних осіб [Електронний ресурс] / О. В. Мельник, Д. О. Остапчук // Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – № 1. – С. 276–278. – Режим доступу: http://www.pap.in.ua/1_2014/Melnyk,_Ostapchuk.pdf.
4. Великанов С. В. Інтерпретація терміна «факти та обставини» в контексті статті 84 Кримінального процесуального кодексу України [Електронний ресурс] / С. В. Великанов // Теорія та практика судової експертизи і криміналістики. – 2012. – Вип. 12. – С. 34–44. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Trsek_2012_12_8.
5. Рогатинська Н. З. Деякі проблеми щодо доказування та його елементів за чинним Кримінальним процесуальним кодексом України [Електронний ресурс] / Н. З. Рогатинська // Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки. – 2015. – № 2(2). – С. 229–234. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_Jur_2015_2\(2\)_39](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_Jur_2015_2(2)_39).
6. Сафронов С. О. Форми доказування суб'єктивної сторони злочину: історико-аналітичний нарис [Электронный ресурс] / С. О. Сафронов // Политика, государство и право. – 2012. – № 1 URL: <http://politika.snauka.ru>.
7. Денисюк С. Ф. Процес доказування на досудовому слідстві: криміналістичне забезпечення [Електронний ресурс] / С. Ф. Денисюк // Форум права. – 2011. – № 2. – С. 227–231. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
8. Юдківська Г. Допустимість доказів як одна з гарантій справедливого судового процесу відповідно до статті 6 Європейської конвенції про захист прав людини і основних свобод [Електронний ресурс] / Г. Юдківська // Слово Національної школи суддів України. – 2014. – № 1. – С. 7–13. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/cln_2014_1_3.
9. Безносюк А.М. Доведеність поза розумним сумнівом та достовірність як стандарти доказування у кримінальному процесі України [Електронний ресурс] / А. М. Безносюк // Судова апеляція. – 2014. – № 3. – С. 23–28. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Suap_2014_3_5.
10. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <https://www.rada.gov.ua>.
11. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua>.
12. Офіційний сайт Міністерства внутрішніх справ України. URL: <http://mvs.gov.ua>.
13. Офіційний сайт судової влади в Україні. URL: <https://court.gov.ua>.
14. Офіційний сайт Верховного Суду. URL: https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/el_vidan/.
15. Офіційний сайт Офісу Генерального прокурора. URL: <https://www.gp.gov.ua>.
16. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Page/1>.